

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนเปื้อย
เลขที่รับ..... ๒๔๔๘
วันที่..... ๑๘ ๐๙ ๒๕๖๕
เวลา..... ๑๔.๑๐๖

ที่ ยส ๑๐๒๓.๔/ว ๑๗๓

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอ
อ้อเกอกุดชุม ถนนวารีราชเดช บส ๓๔๔๔๐

๕

กรกฎาคม ๒๕๖๕

เรื่อง สรุปอุทาหรณ์เกี่ยวกับวินัยและการดำเนินการทางวินัย

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลกุดชุมพัฒนา และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ทุกแห่ง

ดังที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดยโสธร ที่ ยส ๑๐๒๓.๑/๑๖๐
ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๕ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณาเห็นชอบและมอบหมายให้กองการเจ้าหน้าที่จัดทำสรุปอุทาหรณ์เกี่ยวกับวินัยและการดำเนินการทางวินัย ตามแนวทางปฏิบัติหรือคำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม คณะกรรมการกฤษฎีกา คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ศาล หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อเผยแพร่ให้บุคลากรในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ศึกษาบทบทวนหรือเป็นแนวทางปฏิบัติราชการทุกไตรมาสไม่น้อยกว่าห้าเรื่อง โดยให้เริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นโดยกองการเจ้าหน้าที่ได้จัดทำสรุปอุทาหรณ์เกี่ยวกับวินัยและการดำเนินการทางวินัยมาเพื่อเผยแพร่ให้บุคลากรในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นทราบและต่อไปรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการต่อไป

เรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโนนเปื้อย

ขอแสดงความนับถือ

๑๐๖ สรุปอุทาหรณ์เกี่ยวกับวินัย
๑๒๔๘ แนวทางปฏิบัติเมืองท้องถิ่น
๑๒๕๖๕ ท้องถิ่น

(นางพัฒนา เจริญกุล)

ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่งานธุรการ

(นายบวรลักษณ์ ดุสอน)

ท้องถิ่นอำเภอ กุดชุม

รับทราบ
(นางณัชชา ผิวอ่อน)
นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการ

รับทราบ

(นางสุพรรณี เรืองริวงศ์)
หัวหน้าสำนักปลัด อบต.

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอ

๑๐๖ สรุปอุทาหรณ์ ๐-๔๕๗-๕๖๔๒

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดยโสธร : “ยโสธรเมืองเกษตรอินทรีย์ เมืองแห่งวิถีอิสาน”

“สะอาด ๕๐ ปี ศรียโสธร”

(นายประสาท กองศรีมา)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโนนเปื้อย

(นายธรัสน์ พลไชย)
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดยโสธร โทร. ๐๔๕๗๑๓๐๓๕ ต่อ ๑๗
ที่ ยส ๐๐๒๓.๑/ว พ.๖๐

วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๕

เวลา ๑๐ ๐๐ ๖๐

เรื่อง สรุปอุทาหรณ์เกี่ยวกับวินัยและการดำเนินการทางวินัย

เรียน ผู้อำนวยการกลุ่มงาน ทุกกลุ่มงาน ท้องถิ่นอำเภอ ทุกอำเภอ และข้าราชการสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดยโสธร

ด้วยอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้พิจารณาเห็นชอบและมอบหมายให้ กองการเจ้าหน้าที่จัดทำสรุปอุทาหรณ์เกี่ยวกับวินัยและการดำเนินการทางวินัย ตามแนวทางปฏิบัติหรือ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม คณะกรรมการ กฤษฎีกา คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ศาล หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อเผยแพร่ ให้บุคลากรในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ศึกษาบทหานหรือเป็นแนวทางปฏิบัติราชการ ทุกโครงการไม่น้อยกว่าห้าเรื่อง โดยให้เริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นโดยกองการเจ้าหน้าที่ได้จัดทำสรุปอุทาหรณ์ เกี่ยวกับวินัย และการดำเนินการทางวินัยมาเพื่อเผยแพร่ให้บุคลากรในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่นทราบและถือปฏิบัติต่อไป รายละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๐๒.๕/ว ๑๙๒๗ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๕ ที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อแจ้งประชาสัมพันธ์ให้ทราบและถือปฏิบัติต่อไป

Con

(นายสมยศ นามพุทธา)

ท้องถิ่นจังหวัดยโสธร

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดยโสธร : “ยโสธรเมืองเกษตรอินทรีย์ เมืองแห่งวิถีอีสาน”

“สองอน ๕๐ ปี ศรียโสธร”

ที่ มท ๑๘๐๒.๔๙๙(๒๓)

แบบประเมินการปกคล้องห้องถีนจังหวัดทุกจังหวัด
เลขที่ ๔๙๒๗
วันที่ ๒๗ มิ.ย. ๒๕๖๕
( ) กม.ท. ( ) กม.ส.
( ) กม.ด. ( ) กม.ก. ( ) กม.ร.

Chew

๓๓ สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถีนจังหวัดทุกจังหวัด

ด้วยอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถีนได้พิจารณาเห็นชอบและมอบหมายให้ กองการเจ้าหน้าที่จัดทำสรุปอุทาหรณ์เกี่ยวกับวินัยและการดำเนินการทางวินัย ตามแนวทางปฏิบัติหรือคำวินิจฉัย ของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม คณะกรรมการกฤษฎีกา คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ศาล หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อเผยแพร่ให้บุคลากรในสังกัด กรมส่งเสริมการปกครองท้องถีนได้ศึกษาบทหวานหรือเป็นแนวทางปฏิบัติราชการทุกไตรมาสไม่น้อยกว่าห้าเรื่อง โดยให้เริ่มดำเนินการตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๖๕ เป็นต้นไป

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถีนโดยกองการเจ้าหน้าที่ได้จัดทำสรุปอุทาหรณ์เกี่ยวกับวินัย และการดำเนินการทางวินัยแล้ว จึงขอแจ้งสรุปอุทาหรณ์เกี่ยวกับวินัยและการดำเนินการทางวินัย ไตรมาสที่ ๒ เรียนมาเพื่อเผยแพร่ให้บุคลากรในสังกัดทราบต่อไป ทั้งนี้ รายละเอียดคำสั่งสามารถสืบค้นได้ทาง www.dla.go.th หัวข้อ “หน่วยงานภายใน” หน่วยงาน “กองการเจ้าหน้าที่” เมนู “วินัย” หรือสแกนผ่าน QR code

กองการเจ้าหน้าที่
กลุ่มงานวินัย
โทร. ๐-๒๒๔๑-๕๐๐๐ ภายใน ๑๒๐๖
โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๓ ๖๖๓๗
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@dla.go.th

สรุปอุทาหรณ์เกี่ยวกับวินัย
และการดำเนินการทางวินัย

สรุปอุทาหรณ์เกี่ยวกับวินัย และการดำเนินการทางวินัย

จัดทำโดย
กองการเจ้าหน้าที่
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เรื่องที่ ๑

การพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูลความผิดทางวินัย

*****

๑. ข้อเท็จจริง

คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณากรณีที่ ก.พ.ค. ได้วินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไถ่อกตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติ โดยได้พิจารณาในประเด็นปัญหาข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้วินิจฉัยว่าเป็นการทุจริตในภาครัฐเพื่อเปลี่ยนแปลงฐานความผิดและกำหนดโทษทางวินัยใหม่ว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหามีให้การกระทำทุจริตในภาครัฐ และมีใช้ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แล้วเห็นว่า เป็นกรณีที่ ก.พ.ค. ใช้อำนาจหน้าที่เกินกว่าที่กฎหมายให้อำนาจและเป็นการแทรกแซงก้าวล่วงอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติมาตราของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๙ จึงมีมติให้สำนักงาน ป.ป.ท. หารือต่อกองการกฤษฎีกาว่าความเห็นดังกล่าวถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

๒. หลักปฏิบัติราชการ

คณะกรรมการกฤษฎีกາ มีความเห็นสรุปได้ว่า แม้ว่ามาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๙ บัญญัติให้ผู้ถูกกล่าวหา ไม่ใช่ทุจริตดุลพินิจในการกำหนดโทษของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคล สำหรับผู้ถูกกล่าวหานั้น ๆ แต่เมื่อมาตรา ๑๖๑ ประกอบมาตรา ๑๖๒ แห่งพระราชบัญญัติระบุข้อราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติให้ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. เมื่อ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วให้ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งบรรจุดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยนั้น ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ก.พ.ค. มีคำวินิจฉัย กรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. ให้ฟ้องคดี ต่อศาลปกครองสูงสุดภายใต้กฎหมายในเดือนนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. บทบัญญัติดังกล่าว เป็นการกำหนดให้ ก.พ.ค. เป็นองค์กรที่ใช้อำนาจกงส่วนราชการที่มีกฎหมายให้อำนาจในการพิจารณาในจังหวัด ไม่โดยเฉพาะ เมื่อพิจารณาถึงที่มาและอำนาจหน้าที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. และ ก.พ.ค. ต่างก็มีสถานะ เป็นหน่วยงานราชการซึ่งเป็นกลไกของฝ่ายบริหารที่ได้รับการแต่งตั้งและมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ในระดับพระราชบัญญัติ จึงเป็นองค์กรที่อยู่ในระดับเดียวกัน ด้วยเหตุนี้อำนาจหน้าที่ของหน่วยงานหนึ่ง จึงไม่อาจมีผลเป็นการลบล้างอำนาจหน้าที่ของอีกหน่วยงานหนึ่งได้ สำหรับมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๙ นั้น เป็นบทบัญญัติ ที่ใช้กับผู้ถูกกล่าวหาที่ผู้บังคับบัญชานำคำสั่งลงโทษตามต้องของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เท่านั้น แต่ในการ พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.ค. ก็มีกฎหมายบัญญัติให้อำนาจในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ไว้โดยเฉพาะ เช่นกัน ดังนั้น ก.พ.ค. จึงย่อมมีอำนาจที่จะพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ในกรณีดังกล่าวได้ตามอำนาจหน้าที่ ที่มีอยู่ตามพระราชบัญญัติระบุข้อราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และกฎหมาย ก.พ.ค. ที่เกี่ยวข้อง

๓. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๓.๑ พระราชบัญญัติมาตราการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๔๔

๓.๒ พระราชบัญญัติระบุข้อราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๗ (๑) มาตรา ๑๖๑

๓.๓ กฎหมาย ก.พ.ค. ว่าด้วยการอุทธรณ์และการพิจารณาในจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๑

๔. แหล่งที่มา

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกາ เรื่องเสร็จที่ ๕๕๔/๒๕๖๑

นายเศรษฐพงศ์ แหล่งสหाय

เรื่องที่ ๒

กระบวนการดำเนินการทางวินัยกับกระบวนการดำเนินคดีอาญา เป็นกระบวนการที่แยกต่างหากจากกัน

*****

๑. ข้อเท็จจริง

ข้าราชการรายหนึ่งได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง ด้วยเหตุที่ตนถูกกล่าวหาว่ากระทำการผิดวินัยอย่างร้ายแรง และถูกลงโทษแล้วออกจากราชการฐานประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ซึ่งในระหว่างที่ถูกดำเนินการทางวินัยก็ถูกดำเนินคดีอาญาไปพร้อมกันในความผิดฐานพยาຍາมฆ่าผู้อื่น มีและพาอาวุธปืนไปในเมืองและหมู่บ้านโดยไม่มีเหตุอันควร ปรากฏว่าในคดีอาญา ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษายกฟ้องในความผิดฐานพยาຍາมฆ่าผู้อื่น ข้าราชการผู้นี้เห็นว่า การที่ศาลฎีกามีคำพิพากษายกฟ้องในความผิดฐานพยาຍາมฆ่าผู้อื่นนั้น ถือว่าข้อเท็จจริงที่นำมาเป็นเหตุผลในการลงโทษให้ตนออกจากราชการเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ จึงได้มีหนังสือขอให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งลงโทษให้ออกจากราชการใหม่ให้สอดคล้องกับผลในคดีอาญา

๒. หลักปฏิบัติราชการ

ศาลปกครองสูงสุดคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๗๕๔/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑ มีคำวินิจฉัยสรุปได้ว่า กฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการได้กำหนดต่ออำนาจหน้าที่และวิธีการสอบสวนพิจารณาโทษทางวินัยไว้เป็นส่วนหนึ่งแยกต่างหากจากการดำเนินคดีอาญา โดยโทษทางวินัยมีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาและเป็นวินัยของเจ้าหน้าที่ของรัฐให้เป็นผู้เหมาะสมและสมควรแก่ความไว้วางใจของสาธารณชนที่จะใช้อำนาจรัฐในการจัดทำบริการสาธารณะ ส่วนการดำเนินคดีอาญาเป็นการดำเนินการเพื่อนำตัวผู้กระทำการลงโทษและโทษนั้นมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของผู้กระทำการ การลงโทษในคดีอาญาจึงต้องกระทำโดยมีพยานหลักฐานอันประจักษ์แจ้ง หากมีความสงสัยตามสมควรว่าจำเลยได้กระทำการหรือไม่ จึงให้ยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้จำเลย การรับฟังพยานหลักฐานเพื่อจะลงโทษทางวินัยนั้น ผู้บังคับบัญชาจึงไม่จำเป็นต้องมีพยานหลักฐานชัดแจ้งโดยปราศจากข้อสงสัยดังเช่นคดีอาญา เมื่อผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งลงโทษได้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ แม้ต่อมากลับมีคำพิพากษายกฟ้องในความผิดฐานพยาຍາมฆ่าผู้อื่นแต่การยกฟ้องนั้นก็เนื่องจากเห็นว่าพยานหลักฐานยังมีเหตุเคลื่อนแคลงสังสัย จึงยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้ผู้ฟ้องคดี ตามมาตรา ๒๒๗ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งมีเด่นหมายความว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้กระทำการใดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อกล่าวหาแต่อย่างใด คำพิพากษายกฟ้องของศาลฎีกาก็จึงมิได้เป็นผลให้ข้อเท็จจริงที่ใช้ในการพิจารณาออกคำสั่งลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญในทางที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ฟ้องคดีในอันที่จะทำให้ผู้ฟ้องคดีมีความชอบให้เจ้าหน้าที่เพิกถอนหรือแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งลงโทษให้ออกจากราชการซึ่งเป็นคำสั่งทางปกครองได้ตามมาตรา ๕๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น คำสั่งลงโทษให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการจึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

๓. ข้อกฎหมาย

๓.๑ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาคดีอาญา

๓.๒ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

๓.๓ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๗

๔. แหล่งที่มา

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดคดีหมายเลขแดงที่ อ. ๗๕๔/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๑

เรื่องที่ ๓

การดำเนินการทางวินัยข้าราชการฝ่ายพลเรือน กรณีอุทธรณ์คำสั่งนี้ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนสอบสวนทางวินัย

*****

๑. ข้อเท็จจริง

นางสาว ล. มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการสอบสวนทางวินัย สังกัดสำนักงาน ป. เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย ต่อมาสำนักงาน ป. มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงนางสาว ล. แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จำนวนวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๗ นางสาว ล. ได้มีหนังสือถึงประธานกรรมการสอบสวนทางวินัย แจ้งว่าตามที่ได้จัดส่งเอกสารหนังสือแจ้งผลคำวินิจฉัยคำขอข้อมูล พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องมาให้ตนทราบแล้วนั้น เป็นของจากเอกสารดังกล่าวสูญหายจึงขอให้จัดส่งเอกสารมาใหม่ สำนักงาน ป. จึงมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ จัดส่งสำเนาหนังสือแจ้งผลคำวินิจฉัยคำขอข้อมูล/เอกสารที่เกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวนทางวินัยให้นางสาว ล. ใหม่ และวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๗ นางสาว ล. ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

๒. หลักปฏิบัติราชการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย ได้มีคำวินิจฉัย ที่ สค ๑๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ สรุปได้ว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า นางสาว ล. ได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัยไปยัง คณะกรรมการสอบสวนทางวินัย สังกัดสำนักงาน ป. ตั้งแต่วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และสำนักงาน ป. ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพร้อมทั้งได้แจ้งสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำวินิจฉัยนี้ให้นางสาว ล. ทราบตามหนังสือ ของสำนักงาน ป. ฉบับลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ (ตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้ใช้สิทธิอุทธรณ์ภายในสามสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง) กรณีนี้ นางสาว ล. จึงต้องใช้สิทธิยื่นอุทธรณ์ภายในวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗ (ภายในสามสิบวันตามที่ได้รับแจ้งสิทธิจากสำนักงาน ป. การที่นางสาว ล. มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๗ ยื่นอุทธรณ์ต่อประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ จึงเป็นการยื่นอุทธรณ์เกินสามสิบวันนับแต่วันที่นางสาว ล. ได้รับทราบคำวินิจฉัยจากสำนักงาน ป. และการที่ นางสาว ล. ได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๗ และสำนักงาน ป. ได้จัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง ให้นางสาว ล. ใหม่ ในวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ นั้น ไม่เป็นเหตุให้ระยะเวลาในการยื่นคำอุทธรณ์ขยายออกไป ดังนั้น การที่นางสาว ล. ยื่นอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จึงเป็นการใช้สิทธิ เกินระยะเวลาที่ได้รับการแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์ จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์

๓. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) และมาตรา ๑๙

๔. แหล่งที่มา

คำวินิจฉัยคณะกรรมการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย ที่ สค ๑๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗

นายกัทรารุ ฉวีนิต

กลุ่มงานวินัย กองการเจ้าหน้าที่
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เรื่องที่ ๔

การดำเนินการทางวินัยตามติดตามกรรมการ ป.ป.ช. กรณีข้อมูลความผิดทางวินัยตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

*****

๑. ข้อเท็จจริง

คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือถึงกระทรวง อ. แจ้งให้พิจารณาโทษทางวินัย แก่ติดข้าราชการในสังกัด กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติข้อมูลความผิดทางอาญา ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และข้อมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๙๑ (๒) และมาตรา ๙๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งที่ประชุม อ.ก.พ. กระทรวง อ. ได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวแล้วมีความเห็นแตกต่างกันเป็น ๒ ฝ่าย ดังนี้ ฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่า การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ข้อมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ตามมาตรา ๘๕ (๑) โดยไม่ได้ข้อมูลความผิดทางวินัย ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จึงไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และไม่ผูกพันผู้บังคับบัญชาที่ต้องถือเอาสำนวนการต่อสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาเป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ส่วนฝ่ายที่สอง เห็นว่า ความผิดทางวินัยตามมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มีองค์ประกอบความผิดเดียวกันกับความผิดตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนและวินิจฉัย และมีผลผูกพันผู้บังคับบัญชาที่ต้องถือเอาสำนวนการต่อสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัย โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอีก จึงมีมติให้กระทรวง อ. หารือกรณีข้างต้นกับสำนักงานคณะกรรมการคุยปฏิริยา

๒. หลักปฏิบัติราชการ

คณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาแล้วเห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ ให้สวนและวินิจฉัยข้อมูลความผิดทางอาญาและทางวินัยในความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดที่เกี่ยวข้องกันด้วย กรณีตามข้อหารือนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้วินิจฉัยและมีมติว่า เป็นการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ และมีข้อมูลความผิดทางอาญาและท่วงวินัย (ตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และมาตรา ๘๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งมีองค์ประกอบความผิดเดียวกัน) ดังนั้น การที่ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ข้อมูลความผิดทางวินัยและส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป จึงเป็นการดำเนินการตามมาตรา ๙๑ และเป็นการชอบแล้ว ผู้บังคับบัญชาจึงมีหน้าที่ต้องดำเนินการตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

๓. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๓.๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๑ และมาตรา ๙๘

๓.๒ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗

๓.๓ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๕ (๑)

๔. แหล่งที่มา

เรื่องที่ ๕

แนวทางในการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการ กรณีเป็นบุคคลล้มละลาย

*****

๑. ข้อเท็จจริง

ส่วนราชการได้มีหนังสือถึงสำนักงาน ก.พ. ขอหารือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการแล้วสั่งให้เจ้าของสถานที่ได้ยังแสดงพยานหลักฐาน กรณีที่จะสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งอยู่ในระหว่างดูแลสั่งพักราชการออกจากราชการ เพราะเหตุเป็นบุคคลล้มละลายตามมาตรา ๑๑๐ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และกรณีข้าราชการพลเรือนสามัญตกเป็นบุคคลล้มละลายภายหลังจากการบรรจุแต่งตั้ง ต่อมากลับล้มละลายกลางได้มีคำสั่งให้ยกเลิกการล้มละลายและข้าราชการพลเรือนสามัญรายดังกล่าวยังปฏิบัติราชการเรื่อยมานจนกระทั่งเกณฑ์อายุราชการ

๒. หลักปฏิบัติราชการ

ในประเด็นดังกล่าว ก.พ. ได้พิจารณาแล้ว มีความเห็นสรุปได้ ดังนี้

๒.๑ การแจ้งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญที่เป็นบุคคลล้มละลายทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้ยังพยานหลักฐานนั้นต้องแจ้งให้ผู้นั้นทราบว่าขณะนี้ผู้นั้นได้ตกเป็นบุคคลล้มละลายตามคำพิพากษาดังต่อไปนี้และมีสิทธิที่จะได้ยังข้อเท็จจริงนั้นได้ สำหรับการพิจารณาหลักฐานต่างๆ เพื่อจะสั่งให้ออกจากราชการนั้น ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุแต่งตั้งจะต้องพิจารณาตามมาตรา ๒๙ และมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๘ หลังจากนั้นจึงจะพิจารณาสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามมาตรา ๓๖ ๔. (๖) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่กำหนดในคำสั่ง ซึ่งต้องไม่ก่อนวันที่ออกคำสั่ง ทั้งนี้ ตามข้อ ๓ วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๕๑

๒.๒ กรณีที่ศาลล้มละลายกลางได้มีคำพิพากษาให้ข้าราชการพลเรือนสามัญเป็นบุคคลล้มละลายภายหลังจากที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้ง ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปในการเป็นข้าราชการพลเรือน ซึ่งผู้มีอำนาจสั่งบรรจุแต่งตั้งจะต้องสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุเด่นแต่เมื่อปรากฏว่าผู้มีอำนาจสั่งบรรจุไม่ได้มีคำสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการจนศาลมั่นละลายกลางมีคำสั่งยกเลิกการล้มละลาย ผู้นั้นจึงพ้นสภาพจากการเป็นบุคคลล้มละลาย กรณีจึงไม่อาจสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุเด่นได้ ประกอบกับผู้นั้นได้เกณฑ์อายุราชการไปแล้ว จึงไม่มีสภาพการเป็นข้าราชการพลเรือนและไม่มีเหตุที่จะสั่งให้ออกจากราชการได้อีก

๓. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๓.๑ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๖ ๔. (๖)
และมาตรา ๑๑๐ (๓)

๓.๒ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๘ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๒๘
๓.๓ ระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๓ วรรคหนึ่ง

๔. แหล่งที่มา

๔.๑ หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๖๑๔ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗

๔.๒ หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๔๑ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๐